



Етюд про Бейля

23 січня 240 років від дня народження
видатного французького письменника

Ф. Стендаля

(1783 – 1842)

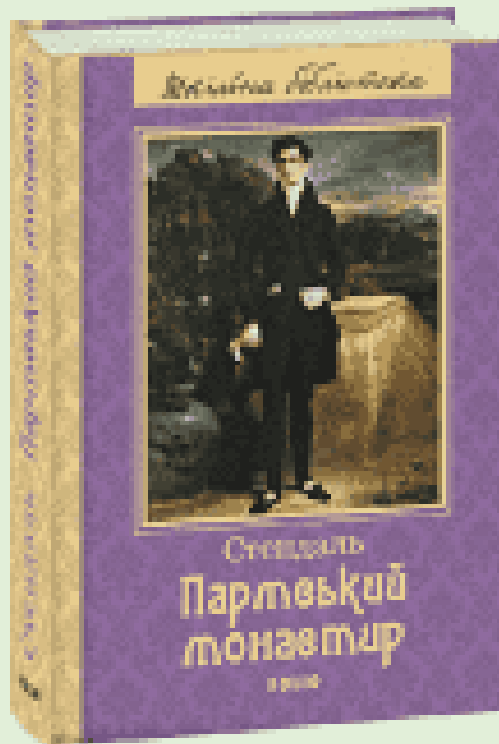
Анрі Бейль

Стендаль (Stendhal) – французький письменник, есеїст, якобінець та громадський активіст. Представник французького критичного реалізму, сфокусованого на питаннях становлення людини у взаємозв'язку із суспільним середовищем. При народженні отримав ім'я Анрі Бейль. Здобув визнання під псевдонімом Фредеріка Стендаля. На думку вчених, був масоном та істориком масонства. Стендаль був свідком не лише перемог і падіння Наполеона, а й безпосереднім учасником наполеонівських воєн, в тому числі і в Італії.

Анрі-Марі Бейль (Ф. Стендаль) – один із видатних французьких письменників XIX століття. Народився 23 січня 1783 року в Греноблі, у родині багатого адвоката. Його дід, лікар і громадський діяч, захоплювався ідеями Просвітництва й був шанувальником Вольтера. Але з початком революції погляди у родині змінилися, батько Стендаля змушений був навіть переховуватися. Мати Анрі рано померла, а батько довірив виховання сина католицькому священику абату Ральяну. Юний Стендаль зненавидів релігію і церкву і таємно знайомився з працями тодішніх філософів Гольбаха, Дідро та інших. Якраз ці переживання і стали визначальними у формуванні світогляду майбутнього письменника, а саме: прихильність до революційних ідеалів. У 1797 році Стендаль вступив до Гренобльської Центральної школи, метою якої було введення в республіці державного світського навчання замість релігійного і оволодіння молодого покоління ідеологією новоствореної буржуазної держави. Пізніше Стендаль прибув до Парижу для подальшого навчання, однак стався переворот, коли Бонапарт захопив владу і оголосив себе першим консулом та почав похід на Італію. У 1800 році юний Стендаль вступив до армії Наполеона та, прослуживши понад 2 роки, повернувся до Парижу з наміром стати письменником. Брав участь у поході до Росії в 1812 році.

Після падіння Наполеона й повернення бурбонів у Францію Стендаль іде до Італії, яку він гаряче любив; ця країна відіграла велику роль у формуванні поглядів письменника. У 1821 році в Італії сталося повстання карбонаріїв, уряд країни звинуватив Стендаля у приналежності до повсталих і запропонував виїхати. Стендаль повертається до Франції. Перебування в Італії залишило глибокий слід у творчості письменника, ця країна надихнула його на низку творів: «Прогулянки по Римі», «Історія живопису в Італії» (робота з історії мистецтва) та найбільший роман «Пармський монастир». Перебування у Франції, де правили ненависні

Стендалю бурбони, стає для нього нестерпним. І це ставлення до режиму знайшло своє відображення у його найкращих романах. Його смілива думка, його співчуття революції та якобинцям робили тяжким його перебування як у Італії, так і у себе на батьківщині. Приналежність Стендаля до масонів не стало надбанням широкої гласності. Останні роки письменник перебував у дуже важкому стані. А 23 березня 1842 року він, втрапивши свідомість, впав на вулиці і через кілька годин помер. Смерть настала від інсульту. Похований на цвинтарі Монмартр. Після смерті навколо імені письменника створили «змову мовчання». І першим, хто заговорив про Стендаля як видатного письменника, був Бальзак, який стверджував, що зрозуміти його можуть тільки найпіднесеніші розуми суспільства.



Стендаль Ф. Пармський монастир: роман / Ф. Стендаль. – Харків: Фоліо, 2020. – 480 с.

Саме Італія дала Стендалю сюжет одного з шедеврів – роману «Пармський монастир», де органічно поєднались романтизм та реалізм. Автор реалістично показує, що в роздробленій Італії першої третини XIX століття немає місця таким людям, як головний герой Фабріціо дель Донго, людям з вільною душею і багатою уявою, палким серцем та прагненням до щастя. Вишукано зображені герої твору дозволяють назвати його поетичним романом.



Стендаль Ф. Пармський монастир : роман / Ф. Стендаль; перекл. Д. Наливайко, - Харків: Фоліо, 2020. – 512 с. - (Бібліотека світової літератури)

Стендаль (Анрі Марі Бейль, 1783—1842) — один з найвідоміших французьких письменників XIX століття. Стефан Цвейг назвав його «новим Коперником в астрономії серця» і великим знавцем людської душі. Будучи учасником наполеонівських війн, зокрема й в Італії, Стендаль створив чудовий образ цієї країни.



Стендаль Ф. Червоне і чорне : роман / Ф. Стендаль; перекл. Є. Старинкевич. – Харків : Фоліо, 2021. -512 с. – (Бібліотека світової літератури)

Перед читачем дві книги Фредеріка Стендаля, котрі вийшли у видавництві «Фоліо» в різних серіях: «Шкільна бібліотека» та «Бібліотека світової літератури». Роман «Червоне і чорне» є одним з найкращих творів відомого французького письменника Стендаля (1783—1842). Його герой, Жульєн Сорель, вступив у самостійне життя після падіння Наполеона, у період Реставрації. Увійшов у світову літературу як уособлення непокірливої, волелюбної юності.

Бібліотека ОІППО

січень 2023 р.